

Art unlimited

İKİ AYDA BİR YAYIMLANIR, PARA İLE SATILMAZ, KASIM-ARALIK 2022, SAYI: 66, KAPAK: MARI SPIRITO FOTOĞRAF: BERK KIR

MARI SPIRITO

Merve Akar Akgün 10. yaşını kutlayan Protocinema'nın kurucusuyla bir araya geldi

NİHAT KARATAŞLI

Huo Rf *Huo Soruyor* köşesinde yakın zaman önce aramızdan ayrılan sanatçıyı anıyor

ÇARŞAMBA TOPLULUĞU

Shulamit Bruckstein'in serisi bu sayı Thomas Hirschhorn'un da katkılarıyla devam ediyor

XXY

Çınar Eslek ve Yekhan Pınarlıgil "top" kavramı üzerinde düşünüyorlar

12 **Huo Soruyor:** Nihat Karataşlı

HuoRf

18 **Kıvrım:** Sanatçının bir portresi

İlker Cihan Biner

22 **Seri Zanaat**

Tuna Ortaylı Kazıcı

28 **30.000 km süren kültürel diplomasi**

Evrin Altuğ

32 **Aşk, Büyü vs.**

Merve Akar Akgün

38 **Ayvalık'ta Ay**

Bihter Sabanoğlu

42 **Cankulağıyla dinlemek**

Selin Çiftci

46 **Dünyanın Ağırlığı'na dair**

Murat Alat

52 **Beklemeye dair: Terminal**

Derya Yücel

56 **Büyük resmi gören gözler: Protocinema 10 yaşında!**

Merve Akar Akgün

68 **Çarşamba Topluluğu:** Ecriture sabotée

Simone Weil Denkkollektiv & Thomas Hirschhorn / Dosya House of Taswir

74 **XXY:** Top yuvarlaktır, maç 90 dakika, hayatsa uzatmalardan sonra

Çınar Eslek&Yekhan Pınarlıgil

Merhaba,

Devam eden pandemi sürecinde, 2021 yılının son Art Unlimited'ı da ülkenin, dünyanın gündeminin bir yansıması gibi: ölüm acısı, varoluş krizi, el emeği, yeni iklim rejimi, dinleme, aşk, bellek, bekleme, kutlama, iyileşme, üretim, yazı, beden ve cinsel kimlik.

İyi okumalar, iyi seneler!

—Merve Akar Akgün

Çarşamba Topluluğu.

Écriture sabotée

Yazı: Simone Weil Dençkollektiv
Martina Bengert, Thomas Sojer, Max Walther

Çizimler: Thomas Hirschhorn

Dosya: Shulamit Bruckstein/House of Taswir

Écriture sabotée/sabotage créateur. Simone Weil'i Okumak. Metinsel Kalıntıların Arasında Gezinmek.

Okumak masum ya da pasif bir eylem değil, aksine aktif-yaratıcı bir dünya-yaratma fiilidir. Her okuyuş yazıyı manipüle eder, değiştirir, kaydırır. İstemli ya da istemsiz, her metin okunduğu anda sabote edilmektedir. Fakat okunmadığı takdirde, harfleri boş ve taşlaşmış, bir kurşun çölünden ibaret kalır. Bu nedenle okuma yoluyla, ama aynı zamanda hem bir pratik hem de okumanın kalıntısı olarak metin yorumlanması yoluyla sabotajı ön plana çıkarmak istiyoruz.

Filozof/aktivist/mistik Simone Weil'e (1909-1943) göre insan (mutlak bilinçli farkındalık anları dışında) okumadan edemez. Okuma, Weil düşüncesinde (özellikle *Cahiers* ve *Okuma kavramı üzerine bir deneme*'sinde) sadece kitap sayfalarıyla kısıtlı değildir, dünyaya temel erişimi sağlar. Bu anlamda okuma her ikisidir: gerekli ve aynı zamanda dualiteye mahkum, dünyaya içkin bir mesele. *Non-lecture*, yani (gayri) okumaya ulaşmaktır amaç, bu da (dünya-) metnin ardındaki alana ulaşmak anlamına gelir.

Fakat nasıl? Tek yönlü benliği okuma imkanlarının çeşitliliğini karmaşıklıklarıyla yazı-bozan lectures superposées, sonsuz üstüste katlanmış okuma biçimleri, Weil'in bu soruya verdiği cevaplardandır.

Bir yazı/düşünce/okuma topluluğunca ortaya çıkartılan aşağıdaki metin, bu çeşit üstüstelik ve çökseslilikleri üretme çabası olarak görülebilir. *Çarşamba Topluluğu. Meret O.'nun Koltuğu* (İstanbul 2019) sergisindeki bir yazı makinesinden, bir *Talmud-düşünmesi*'nden (Bruckstein/ House of Taswir) ve Simone Weil'in okuma kavramını anlamaya yönelik bitip tükenmez bir

tutkudan mülhemdir. Bu esnada metnin merkezini sürekli Maurice Blanchot'un *L'espace littéraire*'deki na-merkezli merkez kavramına dayanarak kaydırarak da bizim için önemliydi. İlerleyen sayfalardaki metin örgüsü, okuma üzerine yapılmış sohbetlerin (inceden sabote edilmiş) kayıtlarıyla katmanlaştırılmış ve sayfanın ortasında enstantane sabitlenmiş bir "kutsal metin"den oluşuyor. Merkezin ısrarlı açıklığı güncelleme ve değiştirmelere davet çıkartıyor, fakat bunlar daha çok sayfa kenarlarında yorum olarak gerçekleştireyor; bu kenarları-yazıyla-doldurma/karalama süreci merkezdeki alanın genişlemesini sabote edip daralmasına sebep oluyor. Metnin içinden muhtelif ipler geçiyor, bu ipler zaman zaman düğümleniyor. İşte bu iplerden biri Weil'in *Okuma kavramı üzerine bir deneme*'si. Yazılan ve okunanın düzen(siz)lenmesi, yer(siz)leştirilmesi ilerleyen sayfalarda okuma-yazma anlayışımızı -sürekli ve hep kendi üzerine katlanan bir operasyon olarak- yönlendiriyor. Metin dokusu bu nedenle önceden berirlenmiş, bir ihtimal doğrusal bir okuma çizgisinden ya da okuma yönünden sınırlıyor. Mutlak bir başlangıcın yokluğunda ve tek kapanış noktası yerine açık uçlu sonlarla, okuyucunun karşısına ne bizim ne de Theseus doğrudan çıkış yolunu göstermek için girişe bağladığı bir ipin bulunmadığı bir labirent olarak çıkıyor. Metni sonlandırmayan bir sona işaret eden beyaz sayfa -bu sayfa kasten boş bırakılmıştır- takriben içine/ilerisine yazmaya yer açıyor.

Duygulanım: Spinoza'ya ve onu takiben Deleuze'e göre her zaman çift yönlüdür: Etkiliyor ve etkileniyorum. Özne ve nesne duyulanım içinde sendelemektedirler.

Okumamak kural, düzenin yıkılması deva, aşmak amaç hâline gelirse, okuma ölür. Özneler okumadan edemezler. Okumama öznenin sonunu şart koşar. Okumaya karşı koyabildiklerini iddia eden özneler in seçtiği fiksiyon 2.0'dır. Nerede bu edilgenlik, tam da ona en itina ettiğimiz anda? Bu gece başka bir yerde uyuyor. Özneler ölü olarak okuyorlar. Okuma ölümün performatif varsayımdır. Sadece okumayan yaşar ve hayatta kalmaya çalışırken ölür. Okumak ölümcüldür. Simone Weil hayatta kalmıştır.

Kaynaklar

- Jane Bennett: *influx&efflux*, 2020.
- Maurice Blanchot: *L'espace littéraire*, 1955.
- A.S. Bruckstein: *House of Taswir*, 2014.
- Gilles Deleuze: *Spinoza*, 1970.
- Gilles Deleuze: *Différence et Répétition*, 1968.
- Gilles Deleuze/Félix Guattari: *Mille Plateaux*, 1980.
- Sophia Eisenhut: *Anorexie und Gottesstaatlichkeit*, 2021.
- Charles Jencks: *Adhocism*, 1972/2013.
- Trinh T. Minh-ha: *Woman, Native, Other*, 1989.
- Jean-Luc Nancy: *Corpus*, 1992.
- John Henry Newman: *Development of Doctrine*, 1878.
- Legacy Russell: *Glitch Feminism*, 2020.
- Simone Weil: *Cahiers* [Œuvres complètes IV: 1-4], 1993-1998.
- Simone Weil: "Essai sur la notion de le lecture". *Écrits de Marseille I*, 2008 [=Œuvres complètes IV].
- Walt Whitman: *Leaves of Grass*, 1855.
- Frédéric Worms: *Über Leben*, 2013.

DEUX FEMMES REÇOIVENT CHACUNE UNE LETTRE, ANNOÇANT À CHACUNE QUE SON FILS EST MORT; LA PREMIÈRE, AU PREMIER COUP D'CEIL JETÉ SUR LE PAPIER, S'ÉVANOUIT, ET PLUS JAMAIS, JUSQU'À SA MORT, SES YEUX, SA BOUCHE, SES MOUVEMENTS NE SERONT TELS QU'ILS ONT ÉTÉ. LA SECONDE RESTE LA MÊME, SON REGARD, SON ATTITUDE NE CHANGENT PAS; ELLE NE SAIT PAS LIRE.

TWO WOMEN EACH RECEIVE A LETTER SAYING THAT HER SON IS DEAD. THE FIRST ONE GLANCES AT IT, FAINTS, AND UNTIL THE DAY SHE DIES HER EYES, HER MOUTH, AND HER MOVEMENTS WILL NEVER AGAIN BE THE SAME. THE SECOND ONE REMAINS UNMOVED; HER FACE, HER POSTURE DO NOT CHANGE AT ALL; SHE DOESN'T KNOW HOW TO READ.

Talmud-Düşünme:

Kitapların kitabını okumak. İncil kutsal bir metindir. Her kutsal metin donup kalma riskini içinde taşır. Kutsal kalabilmek için yorumlanması ve sürekli başka zamanlara, bağlamlara, yeni bağlantı noktalarına tercüme edilmesi gerekir. Böyle bağlantıları kurma geleneklerinden biri de Talmud geleneğidir. Geniş anlamda diyebiliriz ki bu kenarları-yazıyla-doldurmaca, içerisinde Talmud-düşünmesi diye adlandırabileceğimiz, İncile canlılık veren bir şey barındırır. İncilin nirengi noktası özelliğini koruyabilmesi için Talmud bir köprü yaratır.

IL S'AGIT ICI D'UNE TENTATIVE POUR DÉFINIR UNE NOTION QUI N'A PAS ENCORE REÇU DE NOM CONVENABLE, ET À LAQUELLE LE NOM DE LECTURE CONVIENDRAIT PEUT-ÊTRE. IL Y A UN MYSTÈRE DANS LA LECTURE, UN MYSTÈRE DONT LA CONTEMPLATION PEUT AIDER SANS DOUTE NON À EXPLIQUER, MAIS A SAISIR D'AUTRES MYSTÈRES DANS LA VIE DES HOMMES.

WE SHALL ATTEMPT TO DEFINE A CONCEPT THAT HAS NOT YET FOUND A SUITABLE NAME, BUT FOR WHICH THE NAME READING MAY BE THE BEST ONE. FOR THERE IS A MYSTERY IN READING, A MYSTERY THAT, IF WE CONTEMPLATE IT, MAY WELL HELP US, NOT TO EXPLAIN, BUT TO GRAB HOLD OF OTHER MYSTERIES IN HUMAN LIFE.

Kaynak:

François Jullien kaynak kavramını sonsuz bir kaynak olarak ifade ediyor. Beraber okuduğca metinden bir şeyler eksilmiyor. Talmud kutsal metinleri kaynaklara dönüştürüyor ve böylece eliter bir şeye dönüşmelerinin önüne geçmiş oluyor.

Glitch(-ik): Arıza, hata, gecikme, kayıp gitme, Aby Warburg'un 'sürüklenme'si (Schlittern). Sonsuz katlanmış siber alemde arızaya meyilli ara alanlara dikkat çeken ve bunları kendini güçlendirme sahaları olarak gaspeden bir müdahaledir Legacy Russell'in »Glitch Feminizm«. Metnin arızası/Metnin içindeki arıza benzer bir potensiyel ortaya koyar: Bir kaydırma ve yeniden düzenleme, karşı-okuma, ve nihayet bir içinden geçme ve bu sayede (müşterek) yaratıcı bir eylem olarak kayıtlar.

Ad-hoc okumalar:

Taslak tersine taslağa karşı. Tamircilerin, brikolajın, küçük adımların modu. Aklıma Brian Massumi'nin »Politics of Affect« kitabı geliyor; Olumsuzallığa (Kontingenz) bel bağlayan, bağlantılara açık ve gelecek (avenir) müdahalelere açık kalan, ve adım adım olan uğruna taslağın devre dışı bırakılması, bir ihtimal yasaklanması; hedef ve amacın devre dışı bırakılması. Müdahaleyi mümkün kılmak için karşılaşma ve hareket kavramlarını Deleuze ile düşünün.

Kıtlık (kaynakların yetersizliği) modernitenin bir icadıdır ve monopol anlamıyla bu icadın taşıyıcısı ve uşağıdır. Hiçbir şey anlam kıtlığının icadı kadar (tek) anlamlı değildir. Hakikatin tekilleştirilmesi. Salakların eureka'sı.

NOUS SAVONS TOUS QUE LA SENSATION EST IMMÉDIATE, BRUTALE ET S'EMPRE DE NOUS PAR SURPRISE. UN HOMME REÇOIT, SANS S'Y ATTENDRE, UN COUP DE POING DANS L'ESTOMAC; TOUT EST CHANGÉ POUR LUI AVANT QU'IL SACHE CE QUI LUI EST ARRIVÉ. JE TOUCHE UN OBJET BRÛLANT; JE ME SENS SURSAUTER AVANT DE SAVOIR QUE JE ME BRÛLE.

ALL OF US KNOW THAT SENSATION IS IMMEDIATE, A BRUTE FACT, AND THAT IT SEIZES US BY SURPRISE. WITHOUT WARNING A MAN IS PUNCHED IN THE STOMACH; EVERYTHING CHANGES FOR HIM BEFORE HE EVEN KNOWS WHAT HAPPENED. I TOUCH SOMETHING HOT AND I JERK MY HAND BACK BEFORE I EVEN KNOW THAT I BURNED MYSELF.

LE MYSTÈRE EST QUE DES SENSATIONS EN ELLES-MÊMES PRESQUE INDIFFÉRENTES NOUS SAISISSENT DE LA MÊME MANIÈRE PAR LEUR SIGNIFICATION. QUELQUES TRAITS NOIRS SUR DU PAPIER BLANC, CELA EST BIEN DIFFÉRENT D'UN COUP DE POING DANS L'ESTOMAC. MAIS PARFOIS L'EFFET EST LE MÊME. CHACUN A PLUS OU MOINS ÉPROUVÉ L'EFFET DES MAUVAISES NOUVELLES QU'ON LIT DANS UNE LETTRE OU UN JOURNAL; ON SE SENT SAISI, BOULEVERSÉ, COMME PAR UN COUP, AVANT DE S'ÊTRE RENDU COMPTE DE QUOI IL S'AGIT, ET PLUS TARD L'ASPECT MÊME DE LA LETTRE RESTE DOULOUREUX.

THE MYSTERY IS THAT THERE ARE SENSATIONS THAT ARE PRETTY MUCH INSIGNIFICANT IN THEMSELVES, YET, BY WHAT THEY SIGNIFY, WHAT THEY MEAN, THEY SEIZE US IN THE SAME WAY AS THE STRONGER SENSATIONS. THERE ARE SOME BLACK MARKS ON A SHEET OF WHITE PAPER; THEY COULDN'T DIFFER MORE FROM A PUNCH IN THE STOMACH. YET, THEY CAN HAVE THE SAME EFFECT. WE HAVE ALL EXPERIENCED, TO A GREATER OR LESSER DEGREE, THE EFFECT OF BAD NEWS THAT WE HAVE READ IN A LETTER OR NEWSPAPER. BEFORE WE HAVE FULLY TAKEN ACCOUNT OF WHAT IS GOING ON, WE FEEL OURSELVES SEIZED AND THROWN DOWN JUST AS IF WE HAD BEEN HIT; EVEN MUCH LATER THE SIGHT OF THE LETTER REMAINS PAINFUL.

sabotaj:

Bir şeyin kaynak haline gelebilmesi için, kimliklerin sabote edilmesi gereklidir, çünkü kimlikler paylaştırmaz, hapsederler. Simone Weil akla gelebilecek her şekilde; yazıları, asetizmi ve yahudi kimliği ile ilişkisiyle tam da bunu yaptı. Weil için bu aslen okumakla ilgili bir sorudur: Bir okuma şeklinden diğerine nasıl geçilir ve bir yere varmaksızın çeşitli okuma şekilleri arasında nasıl hareket edilir?

»House of Taswir«, Tasvir evinde Sarat Maharaj'ın sorusunun hatırlatılıp nakledilmesi:

What scene of knowledge do we wish to create, ayırıcı etrafında, doğrusal, müteakip, kaçınılmaz olanın Logos'una) muhalif yazmak için. What scene?: Müteakip olanın değil, yanyana ya da belki arka arkaya olanın, kıvrımın logos/nomosunu takip eden bir alan olarak aşırı yüzeyellik.

Kutsal olanın kendisi halihazırda tercümedir, hedefin ötesine, sıkıştırmanın aşılması, sonsuz vida, sınırın tekil-içine-düşümü –kanonizasyon – ve aşım, genişletmek, sürekli dibe doğru bürgülemek – kapalı geçişken peçe ve teşhircinin içini açığa dökmek –, kutsal(sacer): pek lanetli ve pek kutsal. Yazı olarak sanctissimum sacrum, Jacques Derrida ile söylersek, kendi sisteminin içinde ad infinitum kendisine gönderme yaparak kendi içine toplıyor – Ayna, ayna, söyle bana – Yazı: Monad olarak sonsuz çoklu-evrenler – sonsuz babada körü körüne ürüyor – creatio continua – kendi kendini sürekli yeniden, ilk doğan olarak. Ve söz ete dönüştüğü

OU TROUVER UNE NORME? PENSER UN VRAI TEXTE QUE JE NE LIS PAS, QUE JE N'AI JAMAIS LU, C'EST PENSER UN LECTEUR DE CE VRAI TEXTE, C'EST-À-DIRE DIEU; MAIS AUSSITÔT APPARAÎT UNE CONTRADICTION, CAR JE NE PUIS APPLIQUER À L'ÊTRE QUE JE CONÇOIS QUAND JE PARLE DE DIEU CETTE NOTION DE LECTURE. AU RESTE, QUAND JE LE POURRAIS, CELA NE ME PERMETTRAIT PAS ENCORE D'ORDONNER SELON UNE HIÉRACHIE DE VALEUR LES TEXTES QUE MOI, JE LIS.

WHETHER IT IS A QUESTION OF ACTION ON ONESELF OR ANOTHER, THERE ARE TWO ISSUES TO DEAL WITH, THAT OF TECHNIQUE AND THAT OF VALUE. TEXTS, WHOSE APPEARANCES ARE CHARACTERS, TAKE HOLD OF MY SOUL, THEN ABANDON IT AND ARE REPLACED BY OTHERS. IS ONE WORTH MORE THAN THE OTHER? IS ONE TRUER THAN THE OTHER? WHERE DOES ONE FIND A NORM? THINKING A TEXT TO BE TRUE EVEN THOUGH I AM NOT READING IT, THAT I HAVE NEVER READ IT, ASSUMES THAT THERE IS A READER OF THIS TRUTHFUL TEXT, WHICH IS TO SAY, IT ASSUMES GOD. BUT AS SOON AS WE DO THAT, THERE IS A CONTRADICTION, FOR THE CONCEPT OF READING DOES NOT FIT OUR CONCEPT OF GOD. EVEN IF IT DID, IT STILL WOULD NOT LET US ORDER OUR READINGS OF TEXTS ACCORDING TO A SCALE OF VALUES.

Suçsuzluk ve Fiksyon:
Ne kadar fiktif, o kadar suçlu

SI JE VOIS UN LIVRE RELIÉ EN NOIR, JE NE DOUTE PAS QU'IL Y AIT LÀ DU NOIR, EXCEPTÉ POUR PHILOSOPHER. SI JE VOIS AU JOURNAL: 14 JUIN, JE NE DOUTE PAS D'AVANTAGE QU'IL Y AIT MARQUÉ 14 JUIN. SI UN ÊTRE QUE JE HAÏS, QUE JE CRAINS, QUE JE MÉPRISE, QUE J'AIME S'APPROCHE DE MOI, JE NE DOUTE PAS D'AVANTAGE DEVANT MOI DE L'ODIEUX, DU DANGEREUX, DU MÉPRISABLE, DE L'AIMABLE. SI QUELQU'UN, REGARDANT LE MÊME JOURNAL AU MÊME ENDROIT, M'AFFIRMAIT SÉRIEUSEMENT, À PLUSIEURS REPRISES, QU'IL LIT NON PAS 14 JUIN, MAIS 15 JUIN, CELA ME TROUBLERAIT; JE NE COMPRENDRAIS PAS.

IF I SEE A BOOK BOUND IN BLACK, EXCEPT TO PHILOSOPHIZE, I DO NOT DOUBT THAT BLACK IS THERE. IF I LOOK AT THE TOP OF A NEWSPAPER AND SEE "JUNE 14," I DO NOT DOUBT THAT IT WAS PRINTED ON JUNE 14. IF A BEING THAT I HATE, OR THAT I FEAR, OR THAT I DESPISE, OR THAT I LOVE APPROACHES, I ABOVE ALL DO NOT DOUBT THAT I HAVE IN FRONT OF ME THE ODOUS, THE DANGEROUS, THE DESPICABLE, THE LOVABLE. IF SOMEONE, READING THE SAME NEWSPAPER AND LOOKING AT THE SAME PLACE IN IT, SERIOUSLY TOLD ME, AFTER SEVERAL TRIES, THAT HE DID NOT READ "JUNE 14" BUT "JUNE 15," THAT WOULD BOTHER ME.

Kimlik: bir seçim ya da terbiye olarak değil, yazmak ve yürümek istemiş ellerde ve ayaklarda, hava almak isteyen ciğerde, benim ve dünyam arasında uzanmak isteyip herşeyi boğan tüm ekstremite-ler ve hava yollarında davetsiz bir stigma. Her tarafı mürekkeple dağlanmış kağıt, be-yaz doğru-ları sabote ediyor, iğrenç ve yapış yapış bir anıt hâ-liyle renkli lekelerde inliyor.

Duygulu/duygulanmış okuma: İlk söz kimden geliyor? Kelimeler (sabit)

duruyorlar mı yoksa daha ziyade sığramıyorlar mı. Oraya buraya, içeri, ileri sığıyorlar: Heyecan uyandırıyorlar. Bir kelimenin görüldüğü anda uyarılma, bir tertip: Ortalık sakinleşecek mi? Simone Weil şöyle diyor: "la sensation est immédiate, brutale et s'empare de nous par surprise." Kelimelerin, şeylerin hücmu. Paul Valéry'nin sığrayan/iteleyen gizemli objesi "objet (ambigu)". Açıklık. Okuduğumuz zaman kelimelere ve kelimelerle sığramıyor muyuz? Uygulama. Gözlerin sığradıkları, tanıyıp, (mekanik bir biçimde) tekrar sığradıkları söylenir. Okuma-Makinasının patlaması. Attention. Veya: Barthes'in Ergographie'si. Ergo-lecture? Ergo: Lecture?

PARFOIS, QUAND LE TEMPS A ASSOUPİ UN PEU LA DOULEUR, SI, PARMI DES PAPIERS QU'ON MANİE, SOUDAIN LA LETTRE APPARAİT, UNE DOULEUR PLUS VIVE SURGIT, SOUDAIN ELLE AUSSI ET PERÇANTE COMME UNE DOULEUR PHYSIQUE, SAISSANTE COMME SI ELLE VENAIT DU DEHORS, COMME SI ELLE RESIDAIT DANS CE BOUT DE PAPIER À LA MANIÈRE DONT LA BRÛLURE RESIDE DANS LE FEU.

SOMETİMES, WHEN TIME HAS LESSENED THE PAIN A BIT, ONE İS SHUFFLING THROUGİ PAPERİ AND SUDDENLY THE LETTER JUMPS OUT, AN EVEN MORE STABBİNG PAIN SURFACES, JUST AS PİERCİNG AS ANY PHYSICAL PAIN, SEIZİNG US AS İF İT CAME FROM OUTSIDE OURSELVES AND AS İF THE LETTER İTSELF WERE ON FIRE.

JE POSSÈDE SUR L'UNİVERS UN CERTAIN POUVOİR, QUI ME PERMET DE CHANGER LES APPARENCES, MAIS İNDIRECTEMENT, PAR UN TRAVAIL, NON PAS PAR UN SIMPLE SOUHAİT. JE METS DU PAPIER BLANC SUR CE LIVRE NOİR, ET JE NE VOİS PLUS DE NOİR. CE POUVOİR EST LİMİTÉ PAR LES LİMİTES DE MA FORCE PHYSIQUE. JE POSSÈDE AUSSI PEUT-ÊTRE UN POUVOİR DE CHANGER LES SIGNİFICATIONS QUE JE LİS DANS LES APPARENCES ET QUI S'İMPOSENT À MOİ; MAIS CE POUVOİR AUSSI EST LİMİTÉ, İNDİRECT ET S'EXERCE PAR UN TRAVAIL.

I POSSESS A CERTAIN POWER OVER THE UNİVERSE THAT ALLOWS ME TO CHANGE APPEARANCES, BUT İT İS AN İNDİRECT ONE THAT REQUIRES WORK; İT İSN'T THERE BY SIMPLY WİSHİNG. I PUT A SHEET OF WHITE PAPER OVER A BLACK BOOK AND I NO LONGER SEE BLACK. THIS POWER İS LİMİTED BY THE LİMİTS OF MY PHYSICAL STRENGTH. I ALSO POSSİBLY POSSESS A CERTAIN POWER TO CHANGE THE MEANİNGS THAT I READ İN APPEARANCES AND THAT ARE İMPOSED ON ME. HOWEVER, THIS POWER İS ALSO LİMİTED, İNDİRECT, AND İT, TOO, REQUIRES WORK.

Ara soru:
Kaynak olarak kutsal metinlerden Weil'in Cahiers'lerine geçişi nasıl sağlarız?
Bir cevap: Metinlerin suçluluğu sorunsalı üzerinden...
Metin kimlik oluşturma sorunsalı açısından masum değildir. Simon Weil'in Cahiers'leri masum mudur? 1943'teki ölümüne dek tuttuğu not defterlerinin statüsü nedir? Masumiyet neden ibarettir?

Metinlerin masumiyet seviyelerine bir tipoloji düşünmek ve bu esnada müteselsil anlatıyı suça iştirak olarak görmek gerekmektedir. Cahiers bu tip anlatıyı kırar, ayrıklık ve boşluklarla doludur; sürekliliğin kırılmaları temel, belirleyici bir çizgi oluşturur. Walter Benjamin'de olduğu gibi, doğrusal tarih şeridi sürekli kırılmalıdır; bu anlamda suç sorunsalı psikoanalizin divanı sorusu ile bağlantılanır.

QU'İL S'AGİSSE DE SOİ-MÊME OU D'AUTRUI, DEUX PROBLÈMES SE POSENT, CELUI DE LA TECHNIQUE ET CELUI DE LA VALEUR. LES TEXTES DONT LES APPARENCES SONT LES CARACTÈRES, S'EMPARENT DE MON ÂME, L'ABANDONNENT, SONT REMPLACÉS PAR D'AUTRES; VALENT-İLS MİEUX LES UNS QUE LES AUTRES? SONT-İLS PLUS VRAİS LES UNS QUE LES AUTRES?

(Yazılı) mekan açısından ardarda olanı arka arkaya olanın karşısına koyarsak, meta bir arada/aralık olarak göreceleşir. Yerine olası bir dia, ortasından geçme olagelir, fakat bu geçişin yönü (hin-durch) kendini (sabit)belirlenmiş bir yer ya da telos anlamında siler. Düşünülebilir olan bir dia-phorein, bir kendini-taşıma, kendini-içe-taşımadır. Bedensel/somatik ve materyal geçiş-okuma ve geçiş-yazı. (Engelleme karşı) gelme/geçişken olma. Meta olanın karşısında aynı şekilde göreceselleşen bir başka şey de, kelimelerin üzengimsilikleridir. Sağlam zemin (semantik çiftte zeminliği, muğlaklığıyla) sarsılır. (Üzerine) çıkma, bir içinden kaymaya dönüşür, bir ihtimal içinden tırmanmaya kadar gider. Üstesinden geldim, denir. Ve böylece epistemolojik boyut ortaya çıkar.

'in Cahiers'i 'ben'i yazı-bozma biçimlerinden oluşur. Direşken bir écriture sabotage/sabotée pratiği. Metnin içinden geçmek (okumak) tezatların arasından yirtıcı bir yol halini alır. Ama bunun arkasında, ara alanlarda, analogilerde, ilişkilerin kendilerinde: işte buralarda sükûnet anları ve (gayri) okumanın ne olduğuna dair bir ipucu bulunur.

Metnin adaleti ne demektir? Eyüp'ün bahsettiği metinsel/dokusal adalet:

[Doğruluğu giysi gibi giyindim, adalet kaf-tanım ve sarığımdı sanki]. Okuduğumu kendi çıplaklığımı ve başkalarının çıplaklıklarını örten, çıplak hayatı sonlandıran bir kıyafete dönüştürerek okuyabilir miyim? Yoksa metnin adaleti tam da açığa vurmakta, beni soyan bir metin olmasında mı yatar, yaşamı ağaçtan okudukları zaman

[Adem] ve

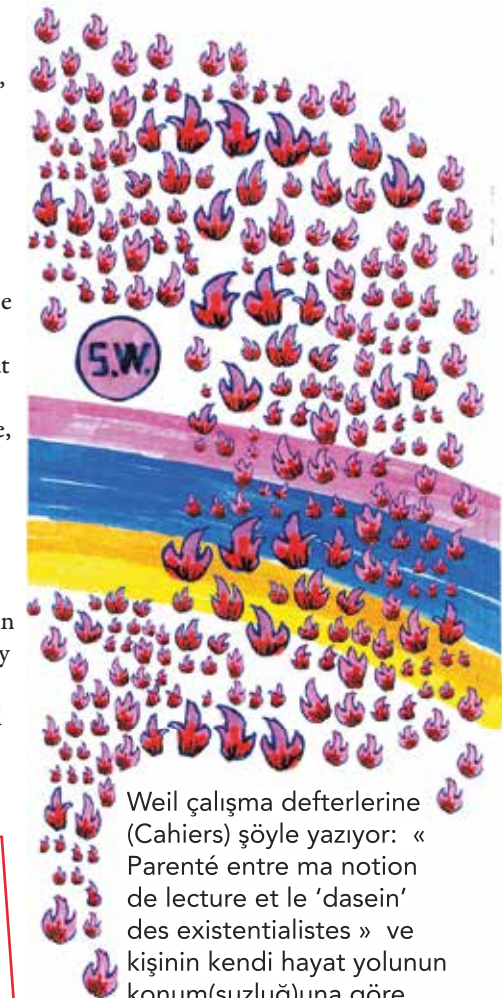
[Havva] gibi? Metnin adaleti onu okumanın suçundan mı ibarettir?

Fiksyon besbelliliktir ve besbelli olan fiksyondur – nedensellik içinde sersemletilmiş hâlde: Dayanışma besbelli iyidir, demek fiksyondur. Sosyal adaletin besbelli iyi bir şey olduğu fiksyondur. İyi hayatın besbelli iyi olduğu fiksyondur. Bir işe yarayan edebiyat fiksyondur. Doğru olan yumuşak, güzel kokulu, ve gerçekten hoş gider olduğu için fiksyondur. İyi "için" tanımaz.

Ahlâkî Gerçekçilik:

Weil'in düşüncesinde ahlâkî bir gerçekçilikten, gerçeklik ve ahlâk arasında oldulça kırılğan bir ilişkiden, âzamî derecede manipüle edilebilir bir bağlantıdan söz edebiliriz. Edebiyatın görevi gerçeklik ve ahlâk arasındaki bu kırılğan ilişkiyi ortaya çıkarmak, başka bir deyişle bununla başa çıkmaktır. Weil'in bu ilişkiyi nasıl idare ettiği, örneğin, Bhagavadgita notlarında, İlyada metninde ya da Venise sauvée trajedisine gibi kendi edebi deneylerinde ortaya çıkar. Boşluklar, ilişkilendirme ihtimalleri üstünlük kazandıkça, manipülasyon imkânı da artar. Cahiers bir aforizmalar derlemesi değildir, fakat (Friedrich Nietzsche'nin Fröhlicher Wissenschaft'ına benzer bir şekilde) okunurken sık sık derinden manipüle, yani sabote edilir; buna örnek La Pesanteur et la grâce (Yerçekimi ve İnayet) gibi bir metnin yayını ya da Thomas Hirschhorn'un sanat projesi "Eternal Ruins" gösterilebilir. Thomas Hirschhorn, Weil'in sırdaşı Gustave Thibon'un yaptığını sanatsal bağlamında son kertesine vardiıyor. "Weil-Maps" ile Hirschhorn, Weil'in Cahiers ve diğer metinlerini okuma deneyimini bir yüzey üzerinde düzenleyerek görselleştiriyor. Thibon'un kitap sayfalarında düzenlediği şeyi Hirschhorn oldukça kişisel ve görsel bir şekilde ele alıp aktararak dönüştürüyor.

C'EST AINSİ QU'À CHAQUE INSTANT DE NOTRE VİE NOUS SİMMES SAİSİS COMME DU DEHİRS PAR LES SIGNİFICATIONS QUE NOUS LİSONS NOUS-MÊMES DANS LES APPARENCES. AUSSI PEUT-ON DİSCUTER SANS FİN SUR LA RÉALİTE DU MONDE EXTÉRIEUR. CAR CE QUE NOUS APPELİONS LE MONDE, CE SİNT DES SIGNİFICATIONS QUE NOUS LİSONS; CELA N'EST DİNC PAS RÉEL. MAİS CELA NOUS SAİSİT COMME DU DEHİRS; CELA EST DİNC RÉEL. POURQUİ VOULOİR RÉSOUDRE CETTE CONTRADİCTION, ALİRS QUE LA TÂCHE LA PLUS HAUTE DE LA PENSÉE, SUR CETTE TERRE, EST DE DÉFİNİR ET DE CONTEMPLER LES CONTRADİCTIONS İNSOLUBLES, QUI, COMME DİSAİT PLATİN, TİRENT VERS LE HAUT ?

Weil çalışma defterlerine (Cahiers) şöyle yazıyor: « Parenté entre ma notion de lecture et le 'dasein' des existentialistes » ve kişinin kendi hayat yolunun konum(suzluğ)una göre, gerçeklikle anlayışlı bir bağ kurmak istiyor; fakat bu bağı bir çizgi olarak değil, dolaylılık olarak, devirli, boşluğun etrafında titreşen, hermenötik döngünün dansında bir chorea olarak düşünüyor. Dansın adımları çözülemez çelişkiler; ve bu çelişkilerin üstesinden gelebileceğini anlatanlar – gerçekliğin sıçranları – diğer –sendeleme – hile ve hayal uyorlar.

BEN NE SALAĞIM! ÇÜNKÜ SİMONE WEİL'İ OKUMAYI ÇOK UZUN SÜRE REDDETTİM.

Okumamak kural, düzenin yıkılması deva, aşmak amaç hâline gelirse, okuma ölür. Özneler okumadan edemezler. Okumama öznenin sonunu şart koşar. Okumaya karşı koyabildiklerini iddia eden öznelerin seçtiğine fiksiyon 2.0 diyebiliriz. Nerede bu edilgenlik, tam da ona en itina ettiğimiz anda? Bu gece başka bir yerde uyuyor. Özneler ölü olarak okuyorlar. Okuma ölümün performatif varyantıdır. Sadece okumayan yaşar ve hayatta kalmaya çalışırken ölür. Okumak ölümcüldür. Simone Weil hayatta kalmıştır.

“her posture do not change at all: she doesn’t know how to read.” – Weil okuyan J. H. Newman yazıyor: “To live is to change, and to be perfect is to have changed often.” Okumayan kendisini değiştiremez. Değişim okuma şeklinin dönüşümüdür. Strateji boktandır. Kendini değiştirmeyen, selamet bulamaz ve ayınlığın cehenneminde kalır.

JE POSSÈDE AUSSI PEUT-ÊTRE UN POUVOIR DE CHANGER LES SIGNIFICATIONS QUE JE LIS DANS LES APPARENCES ET QUI S’IMPOSENT À MOI; MAIS CE POUVOIR AUSSI EST LIMITÉ, INDIRECT ET S’EXERCE PAR UN TRAVAIL.

I ALSO POSSIBLY POSSESS A CERTAIN POWER TO CHANGE THE MEANINGS THAT I READ IN APPEARANCES AND THAT ARE IMPOSED ON ME. HOWEVER, THIS POWER IS ALSO LIMITED, INDIRECT, AND IT, TOO, REQUIRES WORK.

THUS, AT EACH INSTANT OF OUR LIFE WE ARE GRIPPED FROM THE OUTSIDE, AS IT WERE, BY MEANINGS THAT WE OURSELVES READ IN APPEARANCES. THAT IS WHY WE CAN ARGUE ENDLESSLY ABOUT THE REALITY OF THE EXTERNAL WORLD, SINCE WHAT WE CALL THE WORLD ARE THE MEANINGS THAT WE READ; THEY ARE NOT REAL. BUT THEY SEIZE US AS IF THEY WERE EXTERNAL; THAT IS REAL. WHY SHOULD WE TRY TO RESOLVE THIS CONTRADICTION WHEN THE MORE IMPORTANT TASK OF THOUGHT IN THIS WORLD IS TO DEFINE AND CONTEMPLATE INSOLUBLE CONTRADICTIONS, WHICH, AS PLATO SAID, DRAW US UPWARDS?

Sayılarla Boyama/Düşünme:

Simone Weil’de/Simone Weil’i okuma analogi ilişkileriyle örülüdür. Biz de Weil’in okumasına yaklaşımımızda bir analogi kullanmayı denemeliyiz. Örneğin çocuklar için boyama kitaplarından tanıdığımız sayılarla boyama: Weil’in düşüncesinde 1,2,3 yerine noktalar, baskın yönler var. Eğer bir çocuk sayı saymayı bilmiyorsa ve kronolojik bağlantı sistemini anlamıyorsa ortaya başka şeyler çıkar, önceden planlanmış ve ulaşılması gerekli resme uymayan başka formlar oluşur. Okumamız sık sık bu sayılarla boyamayı anımsatır. Fakat bizim de sayı sayamayan çocuk gibi bambaşka bağlantılar kurma yetimiz mevcuttur. Anlatı klasik anlamda bir sayılarla boyamadır (kodlar, bölümlerin ardıllığı vs.); Weil’in Cahiers’i yazıldığı şekil itibariyle esasen bundan kaçınır. Bu sebeple farklı bir okuyuş kavramına ihtiyaç duyarız, bu farklı kavramı Weil bize “Okuma kavramı üzerine deneme”sinde sunmuştur. Bilgi infilak eder, alternatif bağlantı modelleri gereklidir. Çocuk kafasında acaba 10’a ya da 8’e yönelmeyi seçen bir duygulanım mevcut mudur? Örneğin 8 harika bir forma sahiptir; var mıdır 8 figürünün psikoanalizi? Her şekilde bu yönelimin dolaysızlığı ve kaçınılmazlığından ötürü şiddetli bir boyutu vardır. Benzer olarak akla Weil’in “deneme”sinde betimlediği şu karna yenen yumruk geliyor.

Weil terimleri sözlüğünde yerçekimi, bir ağırlığı olması istenen HİÇBİR eylemin masum kalamayacağı anlamına gelir. Weil bu içgörüsünü tanrının – baba yaptı – dünyayı yaratarak işlediği ilk-suç olarak toparlar. İyilik ve adalet belli bir tarafta ya da bir omuzda durmazlar ve iyinin tarafında olduğuna inanmak ancak kişinin kendi yarattığı ilüzyonların kör saplantılarını açığa çıkarır.

Gilles Deleuze ve Félix Guattari: “Comment se faire un corps sans organes” – bir koparma, yıkım olarak değil, yeniden düzenleme, düzensizleştirme olarak düşünülmüştür. ‘Yoğun’ okuma-yazma – içine işleyerek (diğer) gecenin bir başka yerinde.

[...] Bedeni yazmak kalmıştır [...]

Dilin içkin nesnesizliğini doldurma eylemi olarak okuma.

Walt Whitman yazıyor: “I am integral with you, I too am of one phase and of all phases. / partaker of influx and efflux I.” ve üstüne Jane Bennett: “different names for the in-and-out, the comings and goings, as exteriorities cross (always permeable) borders to become interiorities that soon exude.” Ara – Askıda olma ve kalma: Nefes. Geçiş. Vibrasyon ve sürekli kaydırımlar, sonsuz küçüklükte sapmalar: rencontre: “Ce quelque chose est l’objet d’une rencontre fondamentale, et non d’une reconnaissance,” diyor Deleuze. Ve Ali Smith: “You can’t step into the same story twice.”

Weil’in yazısı bilinçdışının gerçekliklerini retorik bir değiştirmece olarak icra ediyor: Lacan – Yarılma ve orijinal kesinti bilinçdışının geçişini (Real) oluşturuyor: “bilinçdışının gerçekliği – bilinçdışının muğlak tutumlardan oluşmadığı, bilinmediği baştan bilinen müstakbel bir bilgi de olmadığı, bir boşluk, kesinti, kırılma olduğu...”

IL S’AGIT [DE] LA RÉALITÉ
LA PENSÉE [...] UNE HIÉRACHIE
TEXTES ?
[...] JE NE LIS PAS. [LE] PAPIER
BLANC
NOTION [PAR]
D’UNE LECTRICE

Trope-düşünce/ T(r)opoloji

= Farklı okuma, okumama; Trope, mecaz ne demektir? Bir dönüş anlamında, ani bir değişiklik gerçekleşir. Mecazı bir dönüş olarak anlama, Tropus olarak Metinde her şey aniden (bu anılık belirleyicidir) değişebilir (metinde epistemik ihlaller?), kapalı signifikasyon kırılır ve topolojik koşulsallığı kendini gösterir. Aslında tüm okumalarımız geçici, bağımlıdır; gerçeklik değildir ya da başka bir deyişle gerçekliğin sonsuz değişkenlerindendir. Cahiers’de Weil neden farklı söylemlerin arasındaki geçişleri yorumlamamıştır? Belki de bu dönüşlerle ilgilidir; sadece içerik açısından da değil, ne de olsa mecaz normatifliğe meyletmemelidir, yani mecazi olan Nomos almamalıdır. Hep başka yanlara meyletmelidir – Domino; yönlendirmemeliyiz ve yönlendiremeyiz.

Weil metodunda yazma ve okumanın başlangıç noktası, Fransız domino-sunda olduğu gibi, sıfırdır. Sadece bir yanı sıfır olan domino taşları bu (gayri) başlangıç noktasına eklenerek oyunu tüm diğer taşlara açabilirler. Ancak tersten kendini-hep-metnin-içinde-bulma hissinin kademeli bir tersine-yazma ve tersine-okuması ile yaklaşılabilen geriye çekilmiş bir başlangıç. Domino sayılı noktalarını muhtelif ilişkiseliklerin keşişime noktası olarak kullanır. Domino, aynı yazı gibi bir dizme oyunudur. Menkul metal harfler dilin dizgi kutusunda tasnif edilir ve çengellerle boş, dikdörtgen kenarlara tutturulurlar. Okuma, çok yönlü bir domino etkisi, dizme oyununun suistimali, d-i-z-g-i kurallarının kırılması. Okuma – Lesen/legere – dizilmiş harflerin yeniden toplanması (Auf-lesen) ve geri dizgi kutusuna konması değildir. Okuma, dil ile sembolik ilişkiseliliğinin kırılma noktasında tarihsel ve kültürel geçerli olanı şimdinin dünyasına yeniden hizalar – Salgın. Gözü barındıran bedende cisimlenir ve bu şekilde ilk defa gerçekten (ölerek) devrilebilir; birbirinin üstüne düşme, ölü yazarların ceset yığınları, bir zincirleme tepkileşim, yirmi dolaşık inci kolye kopuyor, süpernova. Tek bir kelime tüm kütüphaneği yıkıyor. (Gayri-) Okuma olagel(me)di.

Tasvir fiil olarak çekilir mi/nasıl çekilir? » Tasvir Evinin her odası soruyu, kalıbı yerinden kaydırır.

walk slip run while writing
must be flying free
as free as a cage-bird
seeing not lines as lines
bars as bars
nor any prison-yard
— Trinh-Minh-ha

stop sit and squat
and neither stand erect
nor lie flat on our back
whoever pretends to feed

no writer
ever dances
(the way
they dance)
while writing bafld
and bend over

I was made to believe
we who write also dance
yet no dancer writes
(the way we write)

Ev-kitabın 104. sayfasında şunu okuyoruz: “Claiming letters as ‘pathways of creation’, and the space in between letters as ‘miraculous beginnings’ for indefinite constellations of meaning, rabbinic scholars and the masters of Midrash and Kabbalah follow a logic beyond grammar, a logic ‘shattering the logos’, a logic claiming the equality of each and every literary sign, liberating letters and words from the hierarchical structures of grammar, logos, and time.

Pedagoji:

Sophia Eisenhut
»Anorexie« und
Gottesstaatlichkeit«
kitabında şöyle diyor:
"P.V.: Yani komüni-
kasyondan ziyade
komünyon mu?
K: Aynen öyle. Tek
kalıp topu atıp tuta-
cağına, yiyip bitirmek,
bütün olmak. Bu int-
raaktif modele göre
tam manasıyla dışkı
diye bir şey kalmaz."

LA MAJESTÉ MÊME, LA TERREUR
MÊME, QUI PAR LA VUE LUI ATTE-
IGNENT L'ÂME
Dokunan terör – isabet eden terör-
karşılaşılan terör?
Geçişken bedenlerle daha çok
okuyabilir miyiz? Organsız ve
geçişken bedenlerde kayma nerede
gerçekleşir? Massumi "The politics
of affect", politik bir proje olarak
"affective force":
"Closure and openness, again, are
one ongoing process: we do not
have bodies, we are our bodies,
and we are ourselves while being
the world" [Fullstop, Yönetmenin
ilavesi: a stutter. a lag! Tam orta-
sında – belki de Deleuze'ün »Spi-
noza«da yazdığı gibi: "Spinoza'nın
tam ortasında biz" – Edatsızlık. Son]
"Who can endure constant ope-
nendedness? Who can keep on li-
ving completely exposed? We write
– and feel – (with) our entire bodies
rather than only (with) our minds or
hearts. It is a pervasion to consider
through the product of one specia-
lized organ, the brain, and feeling,
that of the heart" (Trinh-Minh-ha)

Özgürlük, hayalî olmayan tek
özgürlük, bir okuma şeklinin
dışına çıkıp, bizzat onu okumaya
başlamaktır.

Forum – Forensik – Forum
sanatı:
"[La] création" Simo-
ne Weil metinlerinde ve
Chris Kraus ya da Anne
Carson'ın metinleriyle nasıl
söylenir-yazılır-düşünülür?

Pedagoji ve okuma: Simone Weil gibi bir öğretmen için
yetiştirmek ya da eğitmek ne anlama gelir? "Okuma
kavramı üzerine bir deneme" hem Cahiers'nin bir
ürünüdür hem de aynı zamanda Cahiers'yi okumanın
anahtarıdır. Cahiers'nin ilk kelimesi 'Pédagogie'dir.
"Okuma kavramı üzerine bir deneme"nin ilk kelimesi
deneme ya da taslak anlamına gelen 'essai'dir; daha fazla
deşilmeyi isteyen,deşilmesi gereken açık bir üslup. İkinci
cümlede geçen etkileyen bir kelime 'mystère'.

IL S'AGIT ICI D'UNE TENTATIVE POUR DÉFINIR
UNE NOTION QUI N'A PAS ENCORE REÇU DE
NOM CONVENABLE, ET À LAQUELLE LE NOM DE
LECTURE CONVIENDRAIT PEUT-ÊTRE. IL Y A
UN MYSTÈRE DANS LA LECTURE, UN MYSTÈRE
DONT LA CONTEMPLATION PEUT AIDER SANS
DOUTE NON À EXPLIQUER, MAIS À SAISIR
D'AUTRES MYSTÈRES DANS LA VIE DES HOMMES.

WE SHALL ATTEMPT TO DEFINE A CONCEPT
THAT HAS NOT YET FOUND A SUITABLE NAME,
BUT FOR WHICH THE NAME "READING" MAY
BE THE BEST ONE. FOR THERE IS A MYSTERY
IN READING, A MYSTERY THAT, IF WE
CONTEMPLATE IT, MAY WELL HELP US, NOT
TO EXPLAIN, BUT TO GRAB HOLD OF OTHER
MYSTERIES IN HUMAN LIFE.

Daha sonra metin "Il s'agit", 'ilgili'/'hakkında'
kavramıyla başlıyor. Olay örgüsü, eylem ön
planda yer alıyor (agir, actio). Mütemadiyen olay
örgüsünün içindeyiz. Okuma masum değildir, okuma
eylemdir (Barthes, Blanchot, Kristeva). Metinlerin
masumiyetinden okumanın masumiyetine. Metin sadece
onu yorumlayan okuma kadar suçlu olabilir. O hâlde
Weil'in okuma ya da 'okumama' kavramı bir süreçtir:
suçlu-tutulabilirden, yani ben merkezli bir okumadan,
masumiyete, yani 'ben'den arınmış okumaya varmak =
okumamak. Kendini boşaltmanın, doğru okuma için yer
açmanın usülleridir (meditasyon, tefekkür, zühd, dua)
burada bahsedilen. Metnin 'ben'e değil (kişisel etkisi
altında okuma), ruha dokunabilmesi (kişisel olmayan
okuma) için bedenî usülleri okuma tekniklerinin bir
parçası olarak anlamamız gerekir.

Hayata Dair [Yönetmenin
talimatı: Nefesi tut] ah =
içeri akış – "hayatta kal-
mak" = dışarı akış.
Frédéric Worms »Haya-
ta Dair« kitabında şöyle
yazıyor: "Eğer bu noktada
ortaya genelgeçer bir tez
konacaksa, bu 'arasında'
ilişkileri, '-de, -da' ilişkiler
veya '-e, -a' ilişkiler olarak
düşünme fikrinin reddidir."
Yönü değiştirilmiş edatların
bir yankısı olarak Trin-
h-Minh-Ha: "When I say I
die when writing is or that
I die to live, I am not refer-
ring to the opposition of
life and death. We create
the dualism, not realizing
that death, like life, is a
process."

Okuma peygamber yaratır. İyi
ve kötünün ayrımı karşımıza
sadece avenir olarak çıkabilir.
Muğlak, karışmamış, deşiş-
mez, ayrılmamış ve bölünmez.
Bedenlerimiz farkı geçmişimiz
olarak içselleştiriyor, avnir
maddiyatı halini alıyorlar. Şim-
diki zaman derimiz, şimdiki
an onun katmalarından nefes
alıyor. Kalın şimdi, vadeli
zaman. Bedenin dışı geleceği,
karna yenen yumruk, oku-
nan kelime, sürekli geleceğe
dönüş olarak inşa ediyor. Etik,
fiksiyon olmak istemiyorsa,
sadece avenir modunda, an-
cak dıştan, hedefsiz bir vuruş
olarak okunmadan tahmin
edilebilir. Göze göz, dişe diş.
Okuyanlar hiçbir zaman iyi
insanlar olamazlar, bu tüm ku-
ralların yalan vaadidir. Kurallar
kendilerini okunmaz yaparlar.
İyi hiçbir şekilde içimizde bar-
ınamaz, okuduğumuz sürece,
çünkü barınmaz, okuyanlar
bunu bilirler. Edebiyat sözde
iyyinin yanlış içsellikten yeni-
den ihracı, dışa sürülmesidir.

Çarşamba Topluluğu Yararları

Simone Weil Denkkollektiv'e, yazıları için Martina Bengert, Thomas Sojer,
Max Walther'e ve görsel müdahaleleri için sanatçı Thomas Hirschhorn'a

Yerçekir edviz !

House of Taswir, Istanbul
Kasım 2021

TR| Simone Weil
Yerçekimi ve inayet

Yerçekimi ve inayet 41 | Boşluk ve ödünleme 46 |
Boşluğu kabul Etmek 53 | Terk-i dünya 56 | Boşluğu
dolduran hayal gücü 62 | Zamandan vazgeçme 65
| Nesnesiz arzulamak 68 | Ben 73 | Yaratımın feshi
81 | Silinme 92 | Zorunluluk ve itaat 96 | Yanılsama-
lar 106 | Puta tapma 118 | Aşk 120 | Kötülük 130 |
Mutsuzluk 145 | Şiddet 152 | Çarmıh 154 | Terazi ve
kaldıraç 161 | İmkânsız 164 | Çelişki 169 | Zorunlu
ile iyilik arasındaki mesafe 176 | Rastlantı 180 | Se-
vilmesi gereken ortada yoktur 182 | Arındırıcı tanrı-
tanımlazlık 188 | Dikkat ve istenç 191 | Terbiye etme
201 | Zekâ ve lütuf 207 | Okumalar 214 | Gyges'in
yüzüğü 218 | Evrenin anlamı 221 | Metaxu 228 |
Güzellik 232 | Cebir 238 | Toplumsal damga 242 |
Koca hayvan 247 | İsrail 255 | Toplumsal ahenk 261
| Çalışmanın mistisizmi 271

Çarşamba Topluluğu. Ana Sontag,
Yazmanların Cihazı (2019),
Yerleştirme görüntüsü, House of Taswir,
Artam, İstanbul, 2021
Photo: Hanna Lehun

Herai, Simon Gm G+2 ...

Shoud you Benjamin Ratz ...

Tesekkürer Gülen Güler ...

BEN
NE SALAĞIM!
ÇÜNKÜ
SIMONE WEIL'i
OKUMAYI ÇOK
UZUN SÜRE
REDETTİM.

Simone Weil, Yerçekimi ve İnayet (2019),
Çev. M. Mukadder Yakupoğlu,
Doğu Batı Yayınları, İstanbul

